

Mál nr. 205/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar A****Ágreiningur um bótaskyldu vegna vinnuslyss.****Gögn.**

Málskot mótttekið 06.06.2020 ásamt fylgiskjölum 1-14.

Bréf V dags. 07.07.2020.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir slysi hinn 20. júní 2017 þegar hann var við störf hjá A. Slysið hafi atvikast með þeim hætti að glersiló sem M hafi verið að vinna við hafi stíflast. Til að losa stífluna hafi M hent glerflösku í vélina, eins og starfsfólki hafi verið uppálagt að gera við þessar aðstæður, og við það hafi glerbrot skotist í auga hans. Starfsmönnum hafi ekki staðið til boða öryggisgleraugu við vinnu sína. Hafi M leitað samdægurs til læknis og í kjölfarið gengist undir aðgerð á auga en varanleg örorka hans sé metin 10%. Vinnueftirlitinu hafi verið tilkynnt um atvikið daginn eftir en ekki rannsakað það sérstaklega. Telur M að A beri skaðabótaábyrgð á tjóni hans, þar sem A hafi vanrækt að útvega starfsmönnum hlífðargleraugu og verkstjórn hafi verið ábótavant þar sem það verklag sem M hafi verið kennt til að losa stíflu úr glersilói hafi verið stórhættulegt. Þá hafi A vanrækt að tilkynna Vinnueftirlitinu um atvikið samdægurs og verði því að bera hallann af þeim sönnunarskoti sem af því leiði. Máli sínu til stuðnings vísar M til laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum svo og reglna settra á grundvelli þeirra.

Í bréfi V kemur fram að M hafi ekki tilkynnt um slysið samdægurs þar eð hann hafi fyrst talið sig hafa fengið sandkorn í augað, og hafi A ekki verið kunnugt um áverka hans fyrr en nokkrum dögum síðar. Það að Vinnueftirlitinu var ekki tilkynnt samdægurs um slysið leiði því ekki til þess að A beri hallann af því sé eitthvað óljóst um málsatvik. Sú aðferð að kasta flösku í silóið stíflist það sé þá ekki í samræmi við reglur A, enda sé prik staðsett við færbandið sérstaklega í þeim tilgangi að losa stíflur. Slíkt verklag hefði ekki verið látið viðgangast hefði verkstjóra verið kunnugt um það. Þá liggi fyrir að M hafi staðfest að hafa kynnt sér starfsmannahandbók A en þar komi sérstaklega fram að starfsmönnum sé skylt að nota hlífðargleraugu við vinnu við glerbrot. Hlífðargleraugu af ýmsum gerðum séu þannig tiltæk. Hvað varði svo fyrirliggjandi vitnisburð þriggja aðila um að engin öryggisgleraugu hafi verið til staðar, og að verklag það sem M viðhafði hafi verið í samræmi við leiðbeiningar, verði að líta til þess að um sé að ræða vin, bróður og unnustu M auk þess sem vitnisburðanna hafi verið aflað eftir að höfnun V lá fyrir. Ljóst sé að slys það sem M varð fyrir megi rekja til þess að hann hagaði sér þvert á reglur A og því er bótaskyldu hafnað.

Álit:

Sá sem telur sig hafa orðið fyrir skaðabótaskyldu tjóni ber sönnunarbyrði fyrir því að almenn skilyrði skaðabótaskyldu séu uppfyllt. Er það því M að sýna fram á að umrætt tjón sé að rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis A eða aðila sem það ber ábyrgð á. Gögn um atvikið eru að nokkru leyti takmörkuð, þannig er tilkynning til Vinnueftirlitsins ekki jafnítarleg og best yrði á kosið og engar ljósmyndir er sýni aðstæður á vettvangi eru til staðar. Þá virðast engin vitni hafa orðið að umræddu atviki. Fyrir nefndinni liggja þá þrjár samhljóða yfirlýsingar vitna um að engin hlífðargleraugu hafi verið til staðar og að vinnureglur hafi kveðið á um að kasta bæri glerflösku í op silósis kæmi til stíflu í því. Við mat á gildi þessara vitnisburða verður að líta til þess að þeirra var aflað í lok apríl 2020, þ.e. tæpum þremur árum eftir slysið og eftir að höfnun V á bótaskyldu lá fyrir. Þá liggur fyrir nefndinni staðfest yfirlýsing M þess efnis að hann hafi kynnt sér starfsmannahandbók A og þekki viðbragðsáætlun vegna neyðaratvika. Í umræddri starfsmannahandbók segi m.a. að starfsfólki sé, við vinnu við glerbrot eða glertalningu, skylt að nota hlífðargleraugu vegna hættu á að glerbrot skjótist út og lendi í augum starfsfólks. Verður því að byggja á því að M hafi haft vitneskju um áhættuna samfara því að nota ekki slík hlífðargleraugu og ekki hefur verið sýnt fram á að þau hafi ekki staðið honum til boða. Hvað varðar staðhæfingu M um að honum hafi verið kennt það, að því er virðist hættulega,

verklag að losa stíflu úr glersílóí með því að kasta glerflösku í op þess, er það mat nefndarinnar að ekki sé, gegn neitun A, sýnt fram á það. Hvað varðar meinta vanrækslu á að tilkynna um slys M til Vinnueftirlitsins, en fyrir liggur að það var tilkynnt daginn eftir, þá liggur fyrir staðhæfing V þess efnis að A hafi ekki verið kunnugt um slysið samdægurs. Þeirri staðhæfingu hefur M ekki mótmælt sérstaklega, né tiltekið hvenær og með hvaða hætti A var gert kunnugt um atvikið. Verður því ekki byggt á því að A beri af þeim sökum hallann af þeim sönnunarskorti sem uppi kann að vera, en raunar virðist ekki deilt um atvik sem slík, þ.e. að M hafi, án þess að vera með hlífðargleraugu, kastað glerflösku í sílóíð. Af þeim gögnum sem liggja fyrir nefndinni verður, samkvæmt framansögðu, ekki talið sýnt fram á að skortur á leiðbeiningum eða ófullnægjandi aðbúnaður starfsfólks, eða önnur atriði sem A beri ábyrgð á, hafi leitt til slyss M umrætt sinn. Er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 1. september 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.